

Формування інвестиційного потенціалу відбувається за рахунок поступового накопичення інвестиційних можливостей, що не можуть бути реалізовані підприємством миттєво. При цьому в економіці інвестиційних можливостей завжди більше, ніж наявних інвестиційних ресурсів.

Підводячи підсумок можна сказати, інвестиційний потенціал визначає можливість підприємства вкладати кошти (капітал) у матеріально-речові та особисті фактори виробництва для забезпечення умов нормального відтворення або отримання очікуваного прибутку. Він є вирішальним фактором економічного зростання, розширення потенційних можливостей підприємства.

УДК 351(075)

Шалапай В., ст. гр. БАМ-51

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ДОСЛІДЖЕННЯ СУТНОСТІ ТА ТИПОЛОГІЇ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ

Керівник: д.е.н., проф. Сороківська О. А.

Shalapy V.

Ternopil Ivan Pul'uj National Technical University

RESEARCH OF ESSENCE AND TYPOLOGY OF PUBLIC ADMINISTRATION

Supervisor: Sorokivska O.

Ключові слова: публічне адміністрування, правові акти.

Keywords: public administration, legal acts.

Публічне адміністрування в Україні на сьогоднішній день знаходиться на етапі активного розвитку, це пов'язано із соціально-політичним становищем в країні, зміною законодавчих нормативно-правових актів.

Публічне адміністрування - це взаємодія публічних адміністрацій з юридичними і фізичними особами з приводу забезпечення реалізації законів та виконання основних функцій: орієнтуючого планування, яке визначає бажані напрями розвитку, створення правових, економічних та інших умов для реалізації інтересів учасників взаємодії, розподілу праці, кооперування та координування діяльності, а також моніторинг результатів[1].

Об'єктом управління публічного адміністрування виступає суспільство, суспільна діяльність, а суб'єктом – органи виконавчої влади. Взаємодія суб'єкта і об'єкта утворюють процес управління [2].

Публічне адміністрування ділиться на два типи: прямий та непрямий. Прямий забезпечує надання публічних послуг населенню завдяки державним установам, а непрямий надає послуги громадянам або постачає товари приватним організаціям за умови фінансування через урядові контракти [3].

Найважливішим інструментом, за допомогою якого публічна адміністрація здійснює діяльність щодо виконання адміністративних зобов'язань, є правові акти публічного адміністрування. З ними пов'язані виконання публічних функцій і розв'язання будь-якої проблеми у економічній, соціально-культурній та адміністративно-політичній сферах. Саме в них міститься переважна частина всіх наявних у державі правових приписів, які поширюються практично на всіх суб'єктів владних повноважень, інших юридичних та фізичних осіб [1].

Правові акти публічного адміністрування становлять важливу правову форму реалізації владних повноважень щодо досягнення цілей і вирішення завдань, які ставляться перед публічною адміністрацією. Такі акти видаються органами виконавчої влади, однак вони також приймаються і державними органами, що належать до інших гілок державної влади, органами законодавчої та судової влади.

Завдяки публічному адмініструванню держава та громадянське суспільство забезпечують самокерованість усієї суспільної системи та її розвиток у певному, визначеному напрямку. Для удосконалення концепції публічного адміністрування в Україні, потрібно надати потенційну взаємодію системи місцевого самоврядування та державних органів влади. Адже, на сьогодні постає чимало труднощів, які пов'язані з переходом на певні оперативні розділи управління державою, а також важке узгодження їхніх інтересів, які вони представляють. Щоб отримати взаємодію інтересів, потрібно певний ряд механізмів, які організують співпрацю. Механізми зобов'язані бути достатньо еластичними, надавати можливість появленню великого ряду проблемних моментів, які потрібно корегувати, для того щоб не виникало потреби неодноразово змінювати їх, взаємності від міри обставин розбіжностей між різними органами державного управління та місцевого самоврядування.

Публічне адміністрування існує на основі принципів та правил, які діють не лише регламентуючими документами, а й достименим управлінським духом. В першу чергу вони виступають уособленням, прототипом для суб'єктів управління іншими людьми. Діють часто не тільки на свідомому, але й на неусвідомленому рівнях. І як висновок, публічне адміністрування, виступає сукупністю знань і представляє собою комплекс систематизованих даних, напрацювань та практичних рекомендацій щодо процесів сучасного управління демократичним суспільством.

Література.

1. Публічне адміністрування: навчальний посібник/О. М. Ястремська, Л. О. Мажник.– Х.: ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2015. – 132 с.
2. Кузьменко О.В. Правова детермінація поняття «Публічне адміністрування» / О.В. Кузьменко // Юридичний вісник. – 2009. – Вип 3 (12). С. 20-24. Режим доступу: www.law.nau.edu.ua/images/Nauka/Naukovij_jurnal/2009/statji_n3_12_2009/Kuzmenko_20.
3. Приходченко Л.Л. Забезпечення ефективності державного управління: теоретико-методологічні засади: монографія / Л. Л. Приходченко. – Національна академія держ. управління при Президентові України, Одеський регіональний ін-т держ. управління. – 2012. – 299 с.